

¿DÓNDE ESTARÁ MI CARRO?
Germà Bel
(Publicat a *La Vanguardia*, 20 de maig de 2014)

El Carro de Manolo Escobar ha estat l'artefacte més buscat en l'últim mig segle a Espanya. I en segon lloc de la classificació d'objectes més buscats l'ha seguit, probablement, els 16.000 milions del dèficit fiscal de Catalunya (flux monetari neutralitzat; precisió per entesos). Que si la neutralització és una operació fictícia, que si aquests milions no estan enlloc, que si els que parlen de 16.000 milions són uns xarlatans... tants arguments com han emès des respectats ex-responsables de la Hisenda estatal fins analistes propensos a, quan es discuteix si l'operació és 0x4 o 0+4, donar la solució de dos, per allò de quedar al mig.

Qui ens havia de dir que, com en altres ocasions, la resolució de l'enigma ens seria facilitada des d'Extremadura! Ja va passar amb la proposta de Granada que va aprovar el PSOE el 2013, i ha tornat a passar arran de la proposta de Ramón Jáuregui a Barcelona fa uns dies. El PP extremeny, una altra vegada tergiversant el proposat (com si Jáuregui hagués proposat per a Catalunya un cupo "a la foral"), ha denunciat que Extremadura perdria 400 milions de finançament, i hauria de tornar competències de Sanitat i Educació. I encara més, afirma el PP extremeny, "el fet que Catalunya quedi fora de l'actual sistema de finançament autonòmic en disposar d'una quota, suposaria que la resta de comunitats del règim comú perdria fins a 16.000 milions d'euros l'any" [(sic): veure últim paràgraf en http://www.ppxtremadura.com/index.php?opc=noticia&id=2623&buscar_sesion=no]

Ja han aparegut els 16.000 milions en qüestió! I és que una cosa és enjudiciar l'equitat dels números de les transferències fiscals a Espanya, judici de naturalesa inevitablement subjectiva, i una altra molt diferent negar la realitat. Aquesta és tan tossuda! El que s'ha gastat i no s'ha pagat, es deu. I el que es deu caldrà pagar-ho (bé, això pensem alguns, per ser precís). I si es gasta en un lloc (A) i es deu en un altre (B), doncs o s'haurien tingut aquests recursos a B o B no deuria aquests diners. És un principi d'equivalència pura, que es tradueix en la pràctica en què, o bé B té més per gastar avui, o bé ho tindrà demà al estalviar-se el pagament d'interessos i amortització del principal. Des d'una altra perspectiva, és això el que ens han explicat de manera tan amable des d'Extremadura. Corol·lari : el negacionisme no porta enlloc; només perjudica credibilitats.

En les monarquies absolutes s'acostumava a pensar que les vides i hisendes eren del rei. D'aquí que els deutes eren també del rei. Però en els temps moderns es reconeix el dret a la propietat, i els deutes fiscals són dels contribuents. O, dit d'una altra manera: que vagin a Extremadura i li expliquin al PP que si Catalunya té cupo 'a la foral' no passa res; que el govern central s'endeutarà cada any en 16.000 milions més, i que tot seguirà igual. Per cert, al final Manolo Escobar va trobar el carro, però "sense els arreus".